

מוטי קירשנבאום מארגן את עובדי הטלוויזיה ואומר:

אלחם

עד הסוף!

שלם של חדשות צימחוניות ולהפוך את לפיד ושותפיו לבדיחה: לשדר רק כתבות על קומביינים בשדה, על תערוכות-פרחים, על מחולות-עם, ובכלל, מהדרות של חדר שות. "חיוביות".

מוטי קירשנבאום, שגור על עצמו שתיקה לאחר שהודת, הסכים, בראיון הראשון שנתן לעיתונות, לסתור אחת לאחת את כל הטענות שהושמעו נגדו על-ידי מדיחיו ולהודיע כי ימשיך להילחם למען חופש הדיבור והביטוי בטלוויזיה.

אמר השבוע קירשנבאום:

הנימוק הראשון להדחה שלי היה, שאני השמעת ביקורת על רשות-השידור בעניין העדר אמצעי-הפקה ומחסור ב-תקציבים ובכוח-אדם. זה נכון, אבל הנימוק השני להדחה שלי סתר את הראשון. האשימו אותי שמחלקת הדרמה לא הפיקה די הפקות. גם זה נכון, אבל זה קשור להאשמה הראשונה נגדי.

הנימוק השלישי של לפיד היה, שהוא לא יכול לעבוד איתי. אל"ף: הוא לא צריך לעבוד איתי, אלא מנהל ה-טלוויזיה, ואת צוקרמן אפילו לא שאלו אם הוא יכול לעבוד איתי. בי"ת: הפעם היחידה שעבדנו ביחד היה בישיבה, שבה התנגדתי שיערכו את הכתבות מהכנסת. על סמך זה הוא קובע שאי אפשר לעבוד איתי.

האשימו אותי שלקחתי הרבה תופשות. זה נכון. לקחתי חופשת-מחאה אחת ל-שיבוע חודשים. עמדתי או בפני הגשת תיכנון, הועדה-המנהל לא אישרה אלא הגשת תיכנון פיקטיבי, ולזה לא הסכמתי. דרשתי שכל נושא ההפקה בטלוויזיה יעלה לדיון דחוף במוסדות המוסמכים של רשות השידור. הפרופסור ירון הבטיח ולא קיים.

עד היום לא נערך הדיון ולא היתה לי האפשרות להתריע על כך, אלא בצורה של חופשת-מחאה. אבל גם אז לא היה ואקום. גזרתי לוחץ ניהול היטב את העניינים השוטפים, במסגרת האפשרית בתנאים של חוסר-תיכנון וחוסר-אמצעים.

לא רק עניין זה לימד אותי שהוועד-

אחר שלא חתם הוא במאי האירוויזיון יוסי צמח. שנעלם מהבניין בשבוע שעבר ולא היה אפשר להשיג את חתימתו. נראה כי צמח היה מעוניין לקבל את מקומו של קירשנבאום. אך למרות מאמציו, הועד לא באחרונה שם אחר בהנהלת רשות השידור, שיש לו סיכויים לקבל את התפקיד: אדיר זיק, מי שהיה עוזר מנהל המחלקה הדתית של הטלוויזיה, חבר גוש אמונים ואיש המפד"ל.

תערוכות-פרחים

ומחולות-עם

בין אם ימונה זיק, ברור לכל כי המאבק האמיתי הוא על מנהל הטלוויזיה ארגון צוקרמן. לפיד אינו מוכן לפשרות בעניין זה. יחסיו עם צוקרמן הדרדרו בימים האחרונים עד לאיבה ממש. לפיד לועג לצוקרמן בגלוי ואילו זה מצידו אוסר על עובדי הטלוויזיה להיפגש עם לפיד. אולם גם קירשנבאום וגם צוקרמן מודים, כי אין בידם נשק כדי להילחם בלפיד.

איש מהמתנגדים לפיד אינו מוכן לא-

לקה, ואיש לא צידד בלפיד או יצא להגן עליו. ביטויים כמו אלה של מנהל המח"ל לקה, חיים יבין: "יצרתם אוירה עכורה, שספק אם אפשר יהיה לעבוד בה", או של שימעון סטלר: "במקום להתעסק איתנו תדאגו לצידוד ולכוח-אדם, כדי שנוכל לעבוד", או של יעקב אחימאירי: "אנחנו מרגישים כאילו נושפים בעורפינו", לא נעמו ללפיד. הוא מצא עצמו מתנצל ויצא מן הישיבה. על פי תיאורו של הכתב אהוד יערי: "שפוף יותר מאשר נכנס אליה". אולם בבניין הטלוויזיה ברור, כי ההתי-קפות על לפיד, על יושב-ראש הוועד המנהל הפרופסור ראובן ירון, ועל שרי החינוך וזבולון המר, לא היוו אותם מדעם. מגמת השלושה היא לפטר את האנשים שיאינם נראים להם, להציב במקומם אנשים חלשים או אנשים-מטעם ולהפוך את הרדיו והטלוויזיה לשופר של השילטון.

בעל הכיפה

בעל הסיכוי

כמה קווי-שפולה, כדי לנסות ולבלום את המגמה החדשה, שדה הקרב הראשון נשאר קירשנבאום. אגודת העיתונאים אינה מקבלת את הדחתו, ואף תאסור על חבריה לאייש את המישרה שלו. קיימת אפשרות שהאגודה, ביוזמת אנשי הטל-וויזיה, גם תורה לקירשנבאום שלא להי-שמע להדחה, להמשיך ולבוא למישרו גם אחרי שתסתיים כהונתו, ב-31 במאי. במי דה ויימצא מישהו שיהיה מוכן לקבל עליו את התפקיד, בניגוד להוראות האגודה, או שהוא לא יהיה חבר אגודה, תורה האגודה לחבריה שלא לשתף עימו פעולה ולא להכיר בו כמנהל מחלקת התוכניות. יורשו של קירשנבאום יצטרך להיבחר במיכרז. על פי החוק היתה ועדת המיכרזים מורכבת מחמישה: שני חברי הוועד המנהל של רשות השידור, מנכ"ל הרשות, מנהל הטלוויזיה, ונציג אגודת העיתונאים. עד כה הציג הוועד המנהל שלוץ לועדות המיכרזים נציג מהקואליציה ונציג מהאר שרואי. אם ינהג כך גם הפעם הוועד המנהל ייווצר בוועדת המיכרזים מצב מעניין: קירשנבאום המורה, שהחליט להי-גיש את מועמדותו לתפקיד בשנית, יוכה. נציג אחד של הוועד-המנהל יחד עם נציג אגודת העיתונאים ועם מנהל הטל-וויזיה, צוקרמן, יתמכו בו, לזכות נציג אחר של הוועד-המנהל והמנכ"ל לפיד, שיתנגדו. אם יחליט הוועד-המנהל לשלוח שני אנשי קואליציה, יסרב נציג אגודת העיתונאים להשתתף בוועדת המיכרזים ותיווצר בעיית חוקית לגבי האפשרות לקיים בכל את המיכרז.

עד כה אין החלטה סופית במי תפצים לפיד הוועד-המנהל כמנהל מחלקת התוכניות. המיכרז שלהם מצומצם. הם אינם יכולים לבחור באחד מאלה שחתמו על ימכתבי המחאה נגד לפיד והוועד-המנהל. מספר האנשים שלא חתמו הוא מצומצם. הראשון בהם הוא יצחק ("צחי") שימעוני. אך לשימעוני הובטח כבר להיות מנהל הטלוויזיה הבא, ואין לו שום סיבה לריב עם הבוסים החדשים שלו. גם יאיר שטייב ממחלקת הספורט לא חתם, אולם אפילו לפיד אינו יכול להיות כה מגוחך ולתת לשטרן תפקיד בכיר. גם עורך חבט, טוביה סער, לא חתם. אולם סער לא הוכיח עצמו עד כה מהבחינה המיקצועית והוריד מרמתה של תוכנית מוקד, בכך מכיר אפילו לפיד.

מורה קירשנבאום

מילחמה עד הסוף

הדיתו אותי אישרו את המשך כהונתם של שניים: דודו הירשפלד ואסתר סופר. גם בעניין של השניים לא שאלו את צוקרמן ואפילו לא שאלו אותם עצמם. אולי הם לא רוצים להמשיך?

כל העניין נעשה בישיבת-וועד חשאית, על נושאים שלא הודיעו עליהם מראש, אלא לאנשי שלומנו. זה אופייני לסיגנון ניהולו של ירון, אשר רק בשבוע שעבר יצא לציבור בתביעה לעדן את הסיגנון. טוענים נגדי שגם המנכ"ל הקודם יצחק ליבני רצה לזרוק אותי. זה נכון, אבל הבעיה עם ליבני מחולקת לשניים. ראשית, ליבני סבר שאת בעיות הטלוויזיה אפשר לפתור ביחסי-ציבור. ושנית, מתוך המגמה שלו, לקבל עוד קדנציה נוספת מהליכוד, הוא רצה להקריב אותי למולך על מגש של כסף, ולצבור נקודות אצל הליכוד.

אולם הבעיה שלי היא רק סימפטום. הבעיה האמיתית היא שאסור להפוך את הטלוויזיה לשופר של השילטון. התפרסם עכשיו מיסמך בן-שלמה, שבו מאשים אר-תנו הממונה על הפדאגוגיה במישרד ה-חינוך בשמאלנות. אני לא רוצה לפרט עתה את התגובה שלי למיסמך זה, אנחנו מכינים תשובה בכתב לוועד-המנהל. אבל אפשר להבין ממנו דבר אחד: בן-שלמה הוא נציגו של זבולון המר במליאת רשות השידור. לפיכך זה המיסמך של המר ולא של בן-שלמה, אלא אם כן יתנער ממנו שריהינוך. ואיני מאמין שהוא יעשה זאת. כולם שואלים אותי מה דעתי על התורפה ששמה עורך-דין אהרון פאפו, חבר הוועד-המנהל, אני לא יודע מדוע יצא הקצף על פאפו. האמת היא שפאפו הוא דמות פולקלוריסטית חביבה, ועם פולקלור לא מתווכחים. אפשר לחבב אותו ואפשר שלא, אבל הוא לא נושא לויכות.

אני רוצה לשים את הדגש על העיקר, ולא על בדיחה. המאבק הוא לא על הכיסא שלי, אלא על עצמאות רשות-השידור. אפשר לאבד אותה בשעה אחת, אך ל-השיגה מחדש זה עניין של שנים רבות. אם יצליח הליכוד להפוך את רשות השידור לשופר שלה, ואחר כך יהיו בחיי-רות, והמערך יעלה לשילטון, או אפילו שלי, אף מיפלה לא תותר על המתנה הזו שניתנה לה: טלוויזיה כשופר של השילטון. המאבק שלנו אינו פוליטי. זהו מאבק על אמינות המידע המדווח בכלים של הרשות ועל דמות החברה הישראלית. **עד כאן דבריו של קירשנבאום.** תוך חודשים ספורים ואולי תוך כמה שבועות ייקבע מי ינצח במאבק המתנהל עתה בכוחות לא שקולים: השילטון, ש-אותו מייצגים לפיד וירון ואשר סיגנון מילחמתו הוא עריפת-ראשים, או עובדי הטלוויזיה, שאותם מייצג קירשנבאום, ולו רק משום שניבחר להיות הנערף הראשון. תוצאת המאבק הזה תשפיע על כל אורח במדינת ישראל, גם אם אין לו מלכת טלוויזיה בבית. כי היא תקבע לא במעט את איכות החיים, את מידת החופש ואת טיב המיטר ב ישראל.

מנכ"לים ליבני ולפיד משתמשים במנכ"ל הקודם

המנהל, בראשותו של ירון, אינו מתפקד כלל, וזאת בגלל הניהול הכושל של ירון. הוועד-המנהל לא עוסק בשום דבר רציני, בשום עניין הנוגע למדיניות. מה הם כן עושים? הם ועדת-ביקורת על שידורים, ועדת-ביקורת שבועית על השידור מאמש. ההחלטות הקאריגריות היחידות שאותן החליט הוועד-המנהל היו כאלה, שבכלל לא בסמכותו, כמו שידורי צבע וערוץ שני לטלוויזיה. על אלה לא יחליט הוועד-המנהל אלא הממשלה.

חזו בנשק היחיד האמיתי והוא האיום בסגירת הטלוויזיה לתקופה ממושכת. לדי-עת רבים בזה בדיוק מעוניין הליכוד. הסביר אחד מראשי המאבק: "כל מהירות חדשות, אפילו הצימחוניות ביותר, אינה טובה לליכוד. מראים את הבעיות הכל-כליות, מראים את הפסטיבל, שהפך להיות שאר-ביינס של השלום, מדווחים על ההתי-פתחויות של הממשלה בעניין האוטונומיה - כל זה לא מוסיף קולות לליכוד. הליכוד יהיה מעוניין מאד לסגור את הטלוויזיה למשך חצי שנה או שנה, וכאן יהיו אלף איש שלא יהיה להם מה לאכול".